

Hospitalita

ODPUSTKY
ROKU MILOSRDENSTVÍ

NOVÝ
CTIHODNÝ
MILOSRDNÝ
BRATR

MARIÁN KUFFA:
KAZATELNA ŽIVOTA

ZDARMA

ŘÁD A KŘEŠŤANSKÝ SVĚT

- 4 Krátce...
- 7 Nechť promlouvá srdce
- 8 Ctihodný milosrdný bratr William Gagnon
- 9 Získání odpustků v rámci Roku milosrdenství
- 12 Papež František: Kolik podob má milosrdenství?
- 14 Den zasvěceného života
- 15 Podpora paliativní péče v Evropě

ŽIVOT A ZDRAVÍ

- 16 Aktivizace pacientů
- 20 Andělé pod platanem
- 21 C – jako... vitamin
- 22 Kazatelna život – Kuffa, Marián

SPIRITUALITA

- 23 Bůh a já
- 24 Z dopisů sv. Jana z Boha
- 25 Co připravujeme a co nás čeká...

OBSAH

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

Rok milosrdenství je ve své polovině. Mnoho z milostí, které máme možnost obdržet, nás vybízí k tomu, abychom se zastavili a podívali se kolem sebe – jak sebe i svět kolem nás změnit k dobrému, a abychom též nepropadali skepsi, která se šíří při pohledu na domácí i zahraniční problémy. Jsou však i věci, které vypovídají o tom, že společnost není tak špatná, jak je nám někdy předkládáno. Samozřejmě máme právo očekávat, že stmelování a podpora obyvatelstva bude především od osob, které jsou ve vedoucích pozicích. To, že spíše konfrontujeme naše očekávání s tím, že se tito lidé zabývají vlastními zájmy a lid je nezajímá, nebo dokonce mu vědomě dávají špatný příklad, nás nesmí zbavit optimismu a víry, že Bůh je s námi. Ale jen pokud my budeme chtít. Náš papež František jistě ví o nedostacích a problémech, které dnešní svět provází. Proto nás vybízí k osobní obnově a k aktivnímu prožívání Roku milosrdenství. Zapojme se každý dle svých možností. Pán nám pak jistě bude žehnat v našem osobním životě i v životě celé společnosti.

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

krátce...

| Děkujeme, že nepřehlížíte složenku!

Složenka na zadní straně zpravodaje Hospitalita, i když jí mnozí čtenáři nevěnují pozornost, má velký význam. Díky velkorysosti mnoha čtenářů můžeme časopis vydávat a podporovat tak i službu milosrdných bratří u nemocných a dalších jim svěřených lidí. Jenom díky složenkám ve zpravodaji jsme v roce 2015 na darech menších či větších vybrali 60 750,- Kč. Všem dárcům za podporu děkujeme a prosíme o zachování přízně.

(Pokud tuto formu pomoci nechcete využít, složenku poskytněte někomu, kdo ji rád využije. Děkujeme.)

| Setkání nemocných s dětmi je důležité

Za návštěvu dětí z mateřské školy Žabka vděčí nemocní a personál LDN v brněnské nemocnici. Jeden z nemocných byl i otec Vojtěch Málek, milosrd-

ný bratr, který se zde zrovna léčil ze své nemoci. Děti nemocným zazpívaly a daly jim obrázky. Krásná byla skutečnost, že i přes to, že mnohé z dětí byly v nemocnici vůbec poprvé v živo-

tě, k nemocným přistupovaly s velkým pochopením a vlídností bez obav. Tento dětský přístup je pak důležitý i pro zaměstnance nemocnice, kteří se od dětí mohou inspirovat v jejich bezstarostnosti a bezprostřednosti. Za návštěvu mnohokrát děkujeme!

| Nové vedení letovické lékárny

Zkraje března posílila kolektiv pracovníků řádové lékárny v Letovicích nová magistra paní Dagmar Procházková,

kteřá se po zapracování a vyřízení všech nezbytných formalit ujme vedení celé lékárny. Na pozici vedoucí lékárny nahradí dosavadní vedoucí paní Mgr. Kohoutkovou, která odchází do důchodu. Paní Kohoutkové děkujeme za dlouholetou službu pacientům a zákazníkům lékárny. Nové vedoucí lékárny paní Mgr. Procházkové přejeme hodně úspěchů a elánu v její nové pracovní pozici.

| Obnova slibů br. Lukáše

27. března obnovil své řeholní sliby br. Lukáš Jiří Ryneš. Obnova proběhla v brněnské klášterní kapli sv. Benedikta Menni do rukou provinciála br. Joachima Mačejovského. Br. Lukášovi přejeme mnoho sil ve službě bližním a vytrvalosti v řádovém životě.

Období skládání pěti časných slibů jednou ročně se nazývá scholastikát. Po pěti slibech následují sliby slavné.

| Milosrdný bratr v běžeckých botách

Pražského půlmaratonu se po boku asi 11 500 závodníků zúčastnil i milosrdný bratr Michael. Překonal svůj osobní rekord běhu 21 kilometrů pod dvě hodiny (1:56:43) a mezi všemi účastníky se umístil na skvělém 5073. místě! Profese zdravotníka u lůžka nemocného je ideálním tréninkem na podobné závody, jak br. Michael sám dodává: „U nemocných se naběháte... trénovat vytrvalost jsem musel, běhání od nemocného k nemocnému je ale trénink sám o sobě.“ Gratulujeme! A děkujeme za příklad vytrvalosti a odhodlanosti plnit své sny a překonávat sebe sama a do dalších kilometrů v běžeckých botách a mezi lůžky nemocných přejeme mnoho sil.

| 70. narozeniny br. Ulricha Fischera

Své sedmdesáté narozeniny oslavil milosrdný bratr fr. Ulrich Fischer, bývalý provinciál rakouské řádové provincie. Své funkce se musel minulý rok ze zdravotních důvodů vzdát, nyní se

mu již vede lépe. Přejeme mu proto především pevné zdraví, mnoho sil a vytrvalosti do života hospitanty v řeholi sv. Jana z Boha, ochranu Panny Marie a požehnání od Pána do dalších let.

| Návštěva u hraběte Kalnoky

V průběhu staletí se úsilí řádu rozšířilo prakticky do všech koutů zeměkoule, přičemž z perspektivy Evropana je asi nejvzdálenějším působištěm Austrálie a Oceánie. Na přelomu února a března navštívil provinční delegát br. Martin Macek řádové komunity v konventech v Melbourne a v Sydney. V Sydney se také setkal s letovickým hrabětem Alexandrem Kálnokym a jeho chotí Ange-

lou, a to, mimo jiné, za účelem předání Ceny Celestýna Opitze za vzor v péči o nemocné a potřebné, jejímž laureátem se stal pan hrabě jako zástupce celé rodiny v roce 2014. Rozhovor pořízený v rámci tohoto milého setkání přinese čtenářům v jednom z příštích čísel zpravodaje Hospitalita.

| Pouť ke Světovému dni nemocných

V den věnovaný nemocným a všem, kteří se o ně starají, naši řádovou nemocnici v Nazaretu navštívila delegace papežské rady pro pastorační a zdravotní péči. Papežské delegáty a nuncia přijali milosrdní bratři na jejich pouti po různých sociálních a zdravotních zařízeních ve Svaté zemi. Řádová nemocnice sv. Rodiny patří k unikátním ekumenickým projektům v tamní oblasti, neboť slouží lidem všech národností a vyznání, tedy jak křesťanům, tak Židům a muslimům.

NECHŤ PROMLOUVÁ SRDCE

„Dělejte dobro a dělejte ho dobře!“ Slova svatého Jana z Boha, zakladatele řádu milosrdných bratří, jsou velkou inspirací pro každého, kdo přichází do kontaktu s člověkem nemocným, chudým, bezmocným, společensky vyloučeným nebo jakkoli jinak potřebným. Zvláště v Roce milosrdenství se tímto heslem můžeme řídit a prostřednictvím Pánových milostí tak bližním můžeme prokazovat velká dobrodíní.

Předání sedmého ročníku ocenění za vzor v péči o nemocné a potřebné proběhne v sobotu 22. října 2016 ve 20.00 v pražském kostele sv. Šimona a Judy u Nemocnice Na Františku. Během koncertní části večera zazní autorské skladby inspirované heslem řádu milosrdných bratří „Tělem k duši“ z dílny Jiřího Pavlice v podání skupiny Hradišťan a sboru Bohemiachor. Živý přenos

předání cen a koncert nazvaný „Nechť promlouvá srdce“ zajistí jako každý rok TV Noe.

Udělování cen je vždy doplněné o kulturní složku. O její zajištění se letos postará sbor Bohemiachor a Jiří Pavlica se skupinou Hradišťan. Jiří Pavlica se v rámci Roku milosrdenství nechal inspirovat slovy vytesanými na zdi první nemocnice, kterou založil sv. Jan z Boha, „Nechť promlouvá srdce“ a složil skladby, ve kterých se prolínají motivy milosrdenství, naděje a lásky. Právě toto hudební dílo podtrhne význam předávání Cen Celestýna Opitze a jeho poslech se stane důstojnou součástí našeho vyjádření vděčnosti za příklad lidem, kteří svůj život obětují službě bližním.

vp

CTIHODNÝ MILOSRDNÝ BRATR WILLIAM GAGNON

14. prosince 2015 Svatý otec František přijal kardinála Angela Amata, prefekta Kongregace pro svaté, a stvrdil výsledky procesu ověřování hrdinských ctností služebníka Božího amerického milosrdného bratra Williama Gagnona, který zemřel během služby ve válce ve Vietnamu.

Svatý Otec poté oficiálně uznal, jak oddaně bratr William následoval příklad Ježíše Krista v hrdinských činech. Od nynějška je tedy bratr William označován za „ctihodného“ a může být věřícími uctíván v jejich přímluvách a vyobrazován.

Br. William se narodil v Doveru (USA) 16. května 1905 francouzsko-kanadským rodičům a žil v Kanadě. Od mládí cítil povolání sloužit bližním a pečovat o ně. Plně to pocítil a ujistil se v tomto povolání odevzdat svůj život ve službě druhým, když se sám stal milosrdným bratrem v roce 1932.

Vystřídal mnoho povolání v této službě, ale stále toužil stát se misionářem. To se mu vyplnilo, když s dvěma dalšími spolubratry odcestoval do misie v Bui-Chu v severním Vietnamu v roce

1952. Během následujících 17 let tak usiloval o rozšíření díla milosrdných bratří v regionu a sám velmi pomáhal především uprchlíkům. Náročnou práci mohl vykonávat pouze díky hluboké úctě k životu a odevzdání se modlitbě. Každý den žil v silné úctě k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a Panně Marii. Zcela vyčerpán zemřel v Hô Chi Minh (Vietnam) 28. února 1972.

Pro rodinu sv. Jana z Boha je označení br. Williama za ctihodného velkou radostí a budeme se modlit, aby nám Pán na jeho přímluvu udělil milosti.

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, tvé milosrdenství inspirovalo služebníka Williama Gagnona v životě hospitality vůči nemocným, uprchlíkům a chudým. Prosíme Tě, buď s námi, abychom i my vždy sloužili trpícím lidem s takovou láskou, jak to dělal tento následovník svatého Jana z Boha.

Pane, vyslyš moji prosbu, kterou ti předkládám ... (osobní prosba) na přímluvu tvého služebníka Williama Gagnona ke cti a chvále tvé a radosti a víry tvé církve.

Otče náš, Zdrávas, Sláva Otci

ZÍSKÁNÍ ODPUSTKŮ V RÁMCI ROKU MILOSRDENSTVÍ

Svatý rok milosrdenství se má stát velkou příležitostí k setkání každého člověka s Božím milosrdenstvím, „živou zkušeností s blízkostí Otce, jehož něhu je možné téměř hmatatelně vnímat, a aby se tak posilovala víra

každého věřícího a on aby o tom dokázal ještě účinněji vydávat svědectví.“ (Dopis papeže Františka předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci arcibiskupu Rino Fisichellovi)

Odpustky vázané na Svaté brány

Svatý rok milosrdenství je velkou příležitostí k získávání odpustků pro sebe nebo pro duše zemřelých. Papež František uvádí běžné podmínky pro získání odpustků, které známe např. z modliteb za zemřelé, ale připojuje ještě další dvě podmínky:

- přijmout svátost smíření
- účastnit se mše svaté a přijmout svaté přijímání
- pomodlit se za Svatého otce a na jeho úmysly, které nosí ve svém srdci pro dobro církve a celého světa (např. Otče náš a Zdravas Maria)

Tyto tři výše uvedené podmínky lze vykonat řadu dní před tím či po tom, kdy je vykonán předepsaný odpustkový úkon, nicméně je vhodné, aby svaté přijímání a modlitba na úmysl nejvyššího velekněze byly vykonány v tentýž den jako odpustkový úkon (Enchiridion odpustků P20 § 3).

- na daném místě se pomodlit modlitbu Otče náš a Vyznání víry

Papež ale do podmínek vložil ještě další dva body:

- jako projev své hluboké touhy po skutečném obrácení vykonat krátkou pouť ke Svaté bráně (podle fyzických možností každého člověka)
- zamyšlení či rozjímání na téma milosrdenství

Odpustky vázané na skutky milosrdenství

Svatý otec ale touží rozšířit možnost získat odpustky i na další okamžiky našeho života. Proto je možné získat odpustky Svatého roku také při konání skutků milosrdenství! Papež ve svém dopisu Rino Fisichellovi píše: „Prosil jsem, aby církev v tomto Roce milosrdenství znovu objevila bohatství skryté ve skutečích duchovního i tělesného milosrdenství. Zkušenost s milosrdenstvím lze totiž nejlépe poznat právě prostřednictvím konkrétních projevů,

SKUTKY TĚLESNÉHO MILOSRDENSTVÍ

*sytit hladové
dávat pít žíznivým
ujímat se lidí bez domova
oblékat nahé
navštěvovat nemocné
pohřbívat zemřelé
navštěvovat vězněné (vysvobozovat
nespravedlivě zajaté)*

SKUTKY DUCHOVNÍHO MILOSRDENSTVÍ

*poučovat neznalé
radit pochybujícím
těšit zarmoucené
napomínat hříšníky
trpělivě snášet obtížné lidi
odpouštět urážky
modlit se za živé i mrtvé*

jak nás to učil i Ježíš. Vždy, když některý věřící osobně vykoná jeden či více z těchto skutků, bezpochyby tak získá i odpustky spojené s tímto Svatým rokem.“

Více popisuje Katechismus katolické církve v článku 2447: „Skutky milosrdenství jsou činy lásky, kterými pomáháme svému bližnímu v jeho tělesných nebo duchovních potřebách. Učit, radit, těšit, posilovat – to jsou skutky duchovního milosrdenství, stejně jako odpouštět a trpělivě vše snášet. Skutky tělesného milosrdenství spočívají obzvláště v tom, že dáváme najíst tomu, kdo má hlad, že hostíme toho, kdo nemá střechu nad hlavou, že odíváme toho, kdo nemá co na sebe, že navštěvujeme nemocné a vězněné, že pohřbíváme zesnulé. Dávat almužnu chudým je mezi těmito skutky jedno z hlavních svědectví bratrské lásky; je to také úkon spravedlnosti, který se líbí Bohu: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně“ (Lk 3,11). „Raději dejte to, co je v mísách, jako almužnu a pak vám bude všechno čisté“ (Lk 11,41). „Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: 'Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se' – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je (jim) to platné?“ (Jak 2,15-16).“

*zdroj: Arcibiskupství pražské
(www.apha.cz)*

PAPEŽ FRANTIŠEK: KOLIK PODOB MÁ MILOSRDENSTVÍ?

Svatý rok byl tento víkend věnovaný především těm, kteří žijí a hlásají spiritualitu Božího milosrdenství. V předvečer svátku Božího milosrdenství slavil papež František vigilií na Svatopetrském náměstí, kde hovořil o nekonečném množství podob Božího milosrdenství. V neděli pak všechny vyzval ke konání konkrétních milosrdných skutků.

Celý víkend se v Římě nesl v přípravách na nedělní svátek Božího milosrdenství. Z pátku na sobotu probíhala tzv. Noc milosrdenství, při níž se otevřely všechny kostely zvláště určené pro Svátý rok. V nich bylo možné přijmout svátost smíření či jinak projevit jakýcnost.

Sobotní dopoledne zaplnily katecheze o milosrdenství, adorace či pouť ke Svaté bráně jedné ze čtyř hlavních římských bazilik. Papež František se během dne sešel s lidmi, kteří vyznávají spiritualitu Božího milosrdenství, protože právě jim patřilo slavení Svatého roku milosrdenství v těchto dnech především.

Následovala slavnostní vigilie na Svatopetrském náměstí. Papež při ní připomněl papeže Jana Pavla II., který ustanovil druhou velikonoční neděli jako svátek Božího milosrdenství.

„Bůh bere každého z nás a zdvihá nás až ke své tváři. Jaká je v tom něha a láska!“

„Kolik podob má milosrdenství, se kterým nám Bůh vychází vstříc?“ zeptal se František. Nelze však odpovědět žádným číslem, pokračoval, protože Boží milosrdenství je nekonečné a pro člověka proto často nepochopitelné a nemožné popsat. Bůh se „nikdy neunaví jeho prokazováním“, dodal.

Bůh s člověkem soucítí natolik, že se jím v Ježíši stal: *„V Ježíši se proto nejenom můžeme rukama dotknout otcova milosrdenství, nýbrž jsme podněcováni, abychom se sami stávali nástrojem Božího milosrdenství.“*

Uvést toto v životě do praxe ovšem není jednoduché, podotkl František: *„O milosrdenství se lehce mluví, je však náročnější stávat se jeho konkrétními svědky. Toto úsilí trvá celý život a nemělo by se nikdy zastavit. Ježíš nám řekl, že máme být ‚milosrdní jako otec‘ (Lk 6,36). To zabere celý život!“*

„Milosrdenství stravuje srdce a volá jej k lásce.“

Boží milosrdenství má mnoho podob, shrnul František. Člověku se dává poznat jako blízkost, někdy však také jako soucit a sdílení, útěcha či odpuštění. *„Kdo jej obdržel více, je povolán více jej nabízet a sdílet, neboť milosrdenství nelze držet ve skrytu a zadržovat jen pro sebe. Milosrdenství stravuje srdce a volá jej k lásce,“* zdůraznil papež. Nestojí na místě, řekl dále, ale vyhledává každou ztracenou ovci.

Milosrdenství nemůže nechat nikoho v klidu: *„Je to Kristova láska, která nás ‚zneklidňuje‘, dokud nedosáhneme cíle. Pohání nás, abychom objali a přitiskli k sobě všechny, kteří potřebují milosrdenství, aby se tak všichni smířili s otcem,“* řekl František.

Na závěr sobotní promluvy se pak papež František podělil s přítomnými o návrh pro jednotlivé diecéze během Svatého roku milosrdenství: *„Jak krásné by bylo – řekněme jako památku na Svatý rok milosrdenství – kdyby v každé diecézi přibylo nějaké charitativní dílo: nemocnice, domov důchodců, domov pro opuštěné děti, školu, centrum pro léčbu drogově závislých, spousta se toho dá udělat. Bylo by krásné, kdyby každá diecéze pomyslela: co zanechat jako živou památku na Svatý rok nějaké živoucí dílo milosrdenství, ránu živého Ježíše? Pomyšleme na to a mluvíme o tom s našimi biskupy.“*

Při nedělní mši svaté pak papež František vyzval všechny ke konání skutků milosrdenství, aby tak svým životem pokračovali v psaní evangelia milosrdenství: *„Všichni jsme povoláni stát se živými pisateli evangelia, nositeli dobré zvěsti pro každého muže a ženu dneška. Můžeme tak činit prokazováním skutků tělesného a duchovního milosrdenství, jež jsou součástí křesťanského životního stylu. Těmito jednoduchými a mocnými gesty, někdy dokonce neviditelnými, můžeme navštěvovat potřebné a přinášet jim Boží něhu a útěchu.“*

zdroj: Radio Vaticana

DEN ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

2. února církev každý rok děkuje řeholníkům za jejich službu společnosti a světu. Letos byl tento den důležitý, protože zakončoval Rok zasvěceného života, který prožívala celá církev, a mimo jiné i Rok povolání do hospitality, který slavil řád milosrdných bratří.

Minulý rok byl proto pro celou církev jedinečnou příležitostí oslavit, rozšířit a osvětlit realitu zasvěceného života, ve kterém se odráží evangelium, pro-roctví a naděje. Právě tato tři slova shrnují identitu, poslání a hloubku života v řeholi. Kongregací pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života byl také vydán dlouho očekávaný dokument „Identita a poslání řeholního bratra v církvi“, který popisuje řeholní život a vysvětluje jeho aspekty.

Náš řád Rok zasvěceného života prožíval i jako Rok povolání k hospitalitě. Významná je také skutečnost, že končí v době hlubokého prožívání Roku milosrdenství. Generální představený Jesus Etayo ve svém dopise bratřím a spolupracovníkům nabádal k využití příležitosti pro pochopení významu služby řádu světu: „Rok milosrdenství a závěr Roku povolání k hospitalitě, ve kterém

jsme si každý den uvědomovali význam povolání služby bližním po vzoru Milosrdného Samaritána, je pro nás od církve darem v růstu duchovního života a hospitálského zasvěcení. Zasvěcený život, hospitalita a milosrdenství jsou tři prvky, které jsou sjednoceny v našem osobním povolání. Během Roku milosrdenství vás všechny vyzývám k prožívání milosrdné lásky našeho Pána v každém dni a v každém z nás, a žít a praktikovat milosrdenství a hospitalitu u nemocných, chudých, potřebných, lidí v nouzi kolem nás, obzvlášť v této složité a těžké době, kterou svět prochází, ve které tolik lidí trpí vyloučením, násilím, hladem a bídou, pronásledováním... Buďte svědky milosrdenství pro druhé s radostí toho, kdo byl Pánem požehnán a obradován povoláním a charismatem hospitality.“

vp, zdroj: OHSJD

PODPORA PALIATIVNÍ PÉČE V EVROPĚ

V únoru naše bruselská řádová kancelář Hospitality Europe zorganizovala setkání představitelů evropských institucí a COMECE (Komise představitelů biskupských konferencí zemí Evropského společenství) s tématem paliativní péče a ošetřovatelství pacientů v terminálním stádiu v Evropě.

K tématu byla vydána publikace, ve které je popsán aktuální stav těchto služeb v Evropě, s tím, že velký důraz je v dokumentu kladen i na etické a sociální aspekty problému značného stárnutí populace v Evropě. Důležitým zmíněným stanoviskem je i úzký vztah mezi medicínou a lidským a duchovním doprovázením nemocných a jejich milovaných.

Dokument by měl evropským úředníkům a politikům sloužit jako vodítko, aby v rozhodovacím procesu brali v potaz právě tyto záležitosti a vývoj společenství bral ohled i na Evropany, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých. Právě lidí v této kategorii stále přibývá a do budoucna se podle toho společenství musí zařadit. Je třeba připomenout,

že kvalita společnosti se pozná právě podle toho, jak se postará o ty nejslabší v ní.

Řád milosrdných bratří sv. Jana z Boha v Evropě provozuje 24 center poskytujících paliativní péči a ošetřovatelství pacientů v terminálním stádiu, dohromady nabízí bezmála 500 lůžek.

vp, zdroj: OHSJD

Šíření myšlenek potřeby vzájemné harmonie medicíny, ošetřovatelství, etiky a ducha člověka patří k nedílným součástem práce řádu milosrdných bratří. Naše dílo hospitality je možné tvořit pouze za podpory institucí vedoucích společnost, státy a národy. S nimi je pak nutné komunikovat a přesvědčovat o důležitosti lidského přístupu v oborech zdravotnictví a sociálních. Na evropské úrovni tuto službu vykonává bruselská řádová kancelář Hospitality Europe. Ta má za úkol sledovat vývoj politiky v těchto oborech v zemích Evropské unie, kde milosrdní bratři a jejich spolupracovníci působí, a snažit se ji koordinovat ve prospěch nemocných a všech nám svěřených.

AKTIVIZACE PACIENTŮ

Stáří je neodmyslitelnou součástí života a přináší mnohé životní změny a ztráty. Jde o životní etapu, která se nikomu z nás nevyhne. Je na každém, jak se s tímto obdobím dokáže vypořádat a jak si ho dokáže užít. Vše je do značné míry ovlivněno zdravím daného jedince i tím, jakým činnostem se může naplno věnovat. Čím je člověk starší, tím je více oslaben jeho imunitní systém, což má za následek větší náchylnost k nemocem. Staří lidé trpí únavou, nespavostí, dochází k poruchám mozkové činnosti, chybí jim nadšení pro poznávání nových věcí, učení se novým dovednostem. Převládají stavy uzavírání se do sebe, úzkost a plačtivost. Ačkoliv díky zvyšující se životní úrovni narůstá počet lidí, kteří jsou zcela soběstační i ve velmi vysokém věku, nezanedbatelný počet je i těch, kteří se již sami o sebe postarat nemohou a z důvodů různých nemocí jsou hospitalizováni v nemocnicích, kde tráví dlouhé chvíle bez svých nejbližších.

NMB Vizovice je zdravotnické zařízení následné péče, které je určeno pro doléčování jak chronicky nemocných pacientů, tak pacientů v terminálních stádiích nevyléčitelných nemocí. Jako prioritu naší péče stavíme plné respektování individuálních potřeb našich klientů. Od roku 2015 jsme v nemocnici zavedli program pravidelných aktivizací pacientů, kterou považujeme za nedílnou a podstatnou část, ať již při cestě k uzdravení, nebo jen aktivní zpříjemnění volných chvil ležení na nemocničním lůžku.

Mezi aktivizační činnosti hojně využívané v naší nemocnici patří:

1. Stolní a zábavné hry – mají u pacientů své velké opodstatnění, zejména

pokud chceme, aby se zlepšila komunikace ve skupině, či abychom zábavnou formou procvičili paměť a kognitivní funkce. Logické myšlení si mohou procvičit např. hraním šachů, skládáním puzzle a na podporu dlouhodobé paměti využít různé kvízové hry.

2. Vzpomínkové aktivity (reminiscence) – je terapeutický prostředek, při kterém se pacient snaží o vyvolání příjemných vzpomínek z dřívějšího. Tuto metodu využíváme zejména u pacientů s kognitivní poruchou ke zlepšení komunikace a aktivizaci. „Vzpomínkování“ je jednou z možností, jak si senior může udržet pocit vlastní identity a svou jedinečnost. Jde o metodu, která člověku pomáhá znovuzískávat ztracenou sebedůvěru, umožňuje odreagování se a zlepšuje náladu. Jako pomůcky pro vzpomínkové aktivity využíváme staré fotografie, památníky, alba, staré časopisy a noviny.

3. Aktivizace s hudbou a zpěvem (muzikoterapie) – zpěv působí nejen na oblast tělesnou, ale také v oblasti

duševní a duchovní. Tyto prostředky ovlivňují zejména fyziologické pochody, kognitivní funkce, sociální integraci a komunikaci. Hudba působí jak stimulačně, tak i relaxačně. Jako prvky hudby využíváme rytmické cvičení, zpívání při kytarě a harmonice

4. Aktivity se zvířaty (canisterapie)

– jde o léčbu pomocí domácích mazlíčků, nejčastěji psů. Mezi domácím zvířetem a seniorem existuje silný vzájemný vztah už od nepaměti. Zvířata mají vliv zejména na psychický stav seniora. Je dokázáno, že hlazením zvířat dochází k poklesu a zklidnění srdeční činnosti, ke snížení krevního tlaku. Zvířátka mohou pacientům snižovat úzkost, depresi a případné poruchy spánku.

5. Výtvarné činnosti (arteterapie)

– celá řada pacientů zůstává i ve vysokém věku velmi kreativní a tvůrčí. V naší nemocnici využíváme techniky od malování, kreslení, práci s hlinou

a přírodními materiály až po práci s keramikou. Tato činnost motivuje, výrobek bývá praktický, použitelný a potěší je samotné, blízkého člověka, nebo je vystaven v areálu nemocnice a dělá radost všem. Ideálním obdobím pro výtvarné činnosti jsou Vánoce a Velikonoce, ale i jednotlivá roční období bývají skvělými náměty pro čínorodou výtvarnou tvorbu.

6. Pečení – jedná se o zcela běžnou a přirozenou činnost a u našich pacientů má velký úspěch. Dobře zvládatelné činnosti pro seniory jsou míchání, tření těsta, strouhání, vykrajování a zdobení. Tuto aktivizaci nejvíce využíváme v období Vánoc a Velikonoc při pečení perníčků.

7. Aromaterapie – veškeré aktivizační činnosti jsou prováděny v příjemném

provozněném prostředí, ke kterému používáme relaxační vonné esence navozující klid a pohodu.

Pro naše pacienty dále poskytujeme duchovní služby, do kterých spadají pravidelné bohoslužby, modlitební setkání a návštěvy duchovních.

Smyslem aktivizačních činností je s pacienty co nejvíce komunikovat, rozvíjet jejich jemnou motoriku a jejich paměťové schopnosti. Různými výtvarnými a pracovními činnostmi dle měsíčního plánu navazujeme na jejich léčbu a RHB. Naším cílem je co nejvíce zpříjemnit volné chvíle našim pacientům, dát jim možnost zapomenout na starosti, utrpení a naplnit jejich srdce radostí, která jim pomůže na cestě k uzdravení.

*Mgr. Lenka Bubelová
vrchní sestra NMB Vizovice*

Mladá dívka pořád ve mně je.
Poslyšte, sestro, když na mě hledíte,
řekněte, koho to před sebou vidíte.
Ach ano, je to jen ubohá stařena
s divnýma očima a napůl šílená.
Odpověď nedá vám, jídlo jí padá,
nevnímá, když po ní něco se žádá,
o světě neví, jen přidělavá práci,
boty a punčochy napořád ztrácí.
Někdy je svěhlavá, jindy se umí chovat,
už potřebuje však krmit a přebalovat.
Tohleto vidíte? Tohle si myslíte?
Budu vám vyprávět, kým vším jsem bývala,
než jsem se bezmocná až sem k vám dostala.
Miláčkem rodičů, děvčátkem, tak sotva deset let
s bratry a sestrami slád život jako med.
Šesnáctiletou kráskou, plující v oblacích,
dychtivou prvních lásek a pořád samý smích.
Ve dvaceti nevěstou se srdcem bušícím,
co skládá svůj slib za bílou kyticí.
A když mi bylo pár let po dvaceti,
já chtěla šťastný domov pro své malé děti,
pak přešla třicítka a pouta lásky dětí,
jak rostli, už mohli jsme uzlovat popaměti.
A je mi čtyřicet, synové odchází,
jenom můj věrný muž pořád mě provází.
Padesátka přišla, ale s ní další malí,
co u mě na klíně si jak ti první hráli.
Však začla doba zlá, můj manžel zesnul v Pánu,
mám z budoucnosti strach, někdo mi zavřel bránu.
Život jde dál, mé děti mají vrásky
a já jen vzpomínám na ně a na dny lásky.
Příroda krutá je, i když byl život krásný,
na stará kolena nadělá z nás všechny blázny.
Tělo mi neslouží, s grácií už je ámen,
kde srdce tlouklo dřív, dnes cítím jenom kámen.
Však vprostřed zkázy té maličká dívka žije
a srdce jí, byť hoře, tam uvnitř pořád bije.
Vzpomíná na radost, na žal, co rozechvívá,
vždyť pořád miluje a nepřestává být živá.
Málo bylo těch let a netáhla se líně,
já smířila se s tím, že všechno jednou mine.
Otevřete oči, sestřičko, teď když to vše víte,
neuvidíte seschlou stařenu,
teď už – MĚ uvidíte!

ANDĚLÉ POD PLATANEM

Petra Škrdlíková / ředitelka MŠ Milosrdných bratří

V mateřské škole, která sídlí v nitru brněnského konventu, se stále něco děje. Nádvoří, jež děti využívají k jízdám na všelijakých dvou až tříkolých „dopravních prostředcích“, se každé dopoledne mění v malé dopravní hřiště, uvnitř prostor školky se objevují stále nové a nové pomůcky, které paní učitelky postupně vyrábějí či přikupují, a něco nového přibýlo i venku – v klášterní zahradě. V místě, kde roste krásný vzrostlý platan, se objevili andělé. Je jich hned šest a každý z nich může děti z mateřské školy něčemu novému naučit. Tito andělé k nám „přiletěli“ díky projektu Smyslová výchova v MŠ Milosrdných bratří, který byl podpořený sdružením Renovabis. Renovabis totiž v roce 2015 spolu s Českou biskupskou konferencí vyhlásilo program pro rozvoj katolických škol ČR, a díky tomuto programu se podařilo v naší školce rozšířit možnost práce s dětmi. V projektu šlo o získání lepších podmínek pro multisenzoriální výchovu, která je v předškolním věku velmi důležitou součástí vzdělávání dětí. Možnost smyslně zapojit sluch, hmat, čich, chuť a zrak se tak stala každodenní realitou. Pod křídly andělů mohou děti poslouchat cinkání kuliček v kuličkové dráze, sledovat

změny obrazu díky pohledu přes barevná sklička, vnímat vůni bylinek, které jeden z andělů „hlídá“. Cestička mezi anděly poskytuje zážitek někdy pevné a jindy třeba měkké půdy pod nohama, protože je vybudovaná v duchu „smyslových chodníků“. Smyslová výchova je jednou z oblastí, na které kladla důraz Marie Montessori při své práci s dětmi. Vedle smyslové výchovy dávala prioritu několika dalším oblastem, a to oblasti rozvoje jazyka, matematiky, učení se o světě kolem nás a oblasti praktického života. Velký důraz kladla Marie Montessori na připravené prostředí pro děti, vnímání jejich individuálních potřeb a vývojových období, v nichž se zrovna nacházejí a na smysluplnost pomůcek, s nimiž děti pracovaly a s nimiž si „hrály“. V naší školce originální Montessori pomůcky zatím nemáme, ale všim, co budujeme, se snažíme připravit dobré prostředí pro rozvoj dětí. Andělé pod platanem nám v našem snažení moc pomáhají. Velký dík patří České biskupské konferenci a nadaci Renovabis, že nás v našem snažení podpořili.

C – JAKO... VITAMIN

V tomto období není na škodu znovu si připomenout vitamin C nejen jako významného pomocníka v boji s různými virózy a nachlazeními, ale i jeho celkový vliv na organismus.

Vitamin C je především antioxidant podílející se na odstraňování škodlivých vlivů volných radikálů v buňkách, tkáních i orgánech. Za průměrnou denní dávku pro dospělého člověka se považuje množství asi 60 – 100 mg. Podává se v období zvýšených nároků organismu – kuřákům, v těhotenství a v období kojení, růstu, při sportu a námaze.

Samozřejmě bychom se měli především zaměřit na přirozené zdroje v potravinách. Zdrojem vitaminu C je zejména petrželová nať, dále křen, pažitka, paprika, zelí (především mléčně kvašené), také ovoce, zejména jahody, maliny, rybíz a angrešt. Nemusíme však hledat jen mezi čerstvými citrusy. Velké množství vitaminu C obsahují dnes již opomíjené jeřabiny, dále samozřejmě šípky, rakytník řešetlákový a také čerstvé brambory, které mohou být zdrojem až 30 % celkového příjmu.

A jak poznáme, že se potýkáme s nedostatkem vitaminu C? Projevuje se malátností, snížením obranyschopnosti, ale také nesoustředěností, delším hojením ran a záněty sliznic a to hlavně dásní.

Tělo vitamin C neskladuje, a proto je optimální průběžné dodávání. Buď preparáty s tzv. postupným uvolňováním anebo dávkováním v menších dávkách několikrát denně. Méně známý je také fakt, že s vitaminem C synergicky účinkují některé bioflavonoidy, například rajčata a citronová šťáva. Působí lépe i s vápníkem a hořčíkem a je velice důležitý pro obyvatele velkých měst pro eliminaci vlivu oxidu uhelnatého. Vitamin C je velice citlivý na světlo. Velké ztráty také způsobuje teplo a kontakt s kovovým materiálem.

*Za kolektiv lékárny
Iva Tomancová*

zdroj: Nakladatelství Cesta (www.cestabrno.cz)
cena u nakladatele: 83,- Kč

KAZATELNA ŽIVOT

V NEBI NAJDEŠ PROSTITUTKY, VRAHY A ZLODĚJE: KUFFA, MARIÁN

**Příběhy svérázného
a houževnatého kněze o církvi,
o lásce, manželství a rodině,
o pokoře a pýše, o životě na faře
v obci Žakovce.**

*„Pán Bůh nás nebude soudit za to, co
jsme nemohli udělat. Ale za to, co jsme
mohli, a neudělali jsme.“*

V duchu neobyčejné velkorysosti se nese text otce Mariána Kuffy, inspirovaného pastýřem, který jde za zbloudilou ovcí kamkoli, jen aby ji dovedl zpátky. Jde do veřejného domu mluvit s prostitutkami, otevře nové a lepší obzory dezorientovaným mladým lidem, jede si v noci pro mnohokrát zbloudivšího bezdomovce, který mu po tolikáté volá odkudsi z telefonní budky, osloví s nabídkou pomoci i mafiána, postará se o umírající lidské trosky. „Pro mě je zajímavá každá nesmrtelná duše,“ říká. Hříšníkům vrací důvěru v Boží milosrdenství, věřícím pak připomíná, že hříšníci opustili církev právě proto, že křesťané nežijí, jak by měli. Vyzývá křesťany především k opravdové pokoře před Bohem a k nesobecké lásce. Naléhavě věřícím doporučuje, aby se nad nikoho nepovyšovali a nepomlouvali druhé, ale raději se za ně modlili a prokazovali jim dobro.

■ Laureát Ceny Celestýna Opitze pro rok 2015. Pochází z Kežmaroku a po studiu na vysoké škole v Nitre se stal zemědělským inženýrem. Miloval koně, bavilo ho karate a horolezectví. Posledně jmenovaný sport se mu stal osudným, když se ve Vysokých Tatrách zřítíl ze skály. 13 hodin bojovali záchranáři o jeho život. A to se podařilo. On se však po této události rozhodl radikálně změnit svůj život a darovat ho Bohu na oplátku za záchranu života. Rozhodl se věnovat svůj život těm, kteří to nejvíce potřebují. Po studiu semináře dostal faru v dezolátním stavu v podtatranských Žakovcích. Od roku 1994 ji začal opravovat spolu s lidmi bez domova, bývalými vězni, kteří si odpykávali ty nejtěžší tresty. Postavil domky pro osamělé rodiče, hospodářské budovy, resocializační středisko pro ženy nebo domov pro seniory. Pomáhá etiopským řádovým sestrám a podle jeho metody sociální práce se učí v Belgii a ve Švédsku. O jeho rozsáhlé činnosti byly natočeny již dva filmy. V institutu fungujícím na principech komunity, který založil, se žije podle motto: „Milujte lidi takové, jací jsou. Čím méně si to zaslouží, tím víc je milujte. Nemilujte je podle velikosti jejich zásluh, ale podle velikosti jejich potřeb.“

BŮH A JÁ

P. Vojtěch Václav Málek, OH

Je možné stydět se za Boha?

Určitě je možné stydět se za člověka špatného, nešlechtného, zlého... ale za Boha, který je prvním na nebi a na zemi, který je Moudrost, Síla, Moc, Krása, Láska? To by bylo přece nepřirozené!

Jaký je to člověk, abych se před ním styděl za takového Boha? Kde je ten člověk? Slabý a ubohý jako všichni, který se jako všichni bude trást před Božskou spravedlností, až ho Bůh povolá k sobě. Před tvorem bych se měl stydět za Tvůrce? Před služebníkem za Pána? Před hříšníkem za nejvyššího Svatého?

Není to zvrácenost?

Ne! Za Boha se nemohu stydět!

Ale člověk se může stydět před druhými za svůj ubohý projev víry v Boha. A to proto, že o něm má jen mlhavé a nejasné představy, nesprávné pojmy, takřka bludné vědomosti. Tomu odpovídá jeho pochybný vztah k Bohu, jeho rozkolísanost, tápání, nejistota, pochybovačnost, nedůvěra.

Je pochopitelné, že tato ubohost lidského nitra s totální nevědomostí o Bohu a o všem, co s jeho působením souvisí, může v člověku vyvolat pocit studu před druhými. Potom je ovšem nejsnazší všechno zapudit, k Bohu se neznat, všechno duchovní zavrhnout a stát se „moudrým a pokrokovým“ v tomto světě.

Čím více si však člověk teoreticky i prakticky upřesňuje znalosti o Bohu, čím více roste jeho víra a život z ní, tím se stává orientovanějším ve všem duchovním, silnějším, odvážnějším a statečnějším v projevech slova i skutku, vystoupí z malosti a prostřednosti do výše, kde získává rozhled, kde paprsky Ducha svatého jsou k němu pronikavější a také účinnější.

Člověk, který žije ve spojení s Bohem, který žije z něho, ten už překonal při-

tažlivost k této zemi, stal se reprezentantem Boží moudrosti, tlumočnickem Božích zájmů a vykonavatelem jeho svaté vůle.

Takový člověk už se nestydí za to, co je Boží, ale spíše za sebe, že se ve svém duchovním pokroku nedostal ještě dále, nedospěl ještě výše, ač pro to snad měl všechny předpoklady i přispění Boží.

Závěr?

Stydět se může člověk za to, co je v něm vlastní vinou malé, nevyvinuté, slabé, nedokonalé, ba dokonce špatné.

Že však máme tak mocného Boha, že mu náležíme, že On se o nás stará, že můžeme k svému zdokonalování žít v církvi, kterou On založil, že máme ten nejvzácnější cíl, na to musíme být hrdí!

*Omlouváme se za chybu v přepisu textů o. Málka v minulém čísle Hospitality 4/2015. Určení „dvou tisíc let“ je v úvodním odstavci uvedeno mylně. Nedo-
kážeme říci, jak dlouho Izraelité čekali na slíbeného Mesiáše, víme však, že šlo o několik tisíc let. Čtenářům se omlouváme, jestli jsme je dostali do rozpaků, příště bude redakce pozornější.*

Z DOPISŮ SV. JANA Z BOHA

Důvěřujte Ježíši Kristu, že se vám brzy vrátí zdrav na duši i na těle. Nesmutněte a nezbavujte se útěchy. Od této chvíle vám bude radostnější než dosud a věřte, že to, co jsem Vám řekl, je pravdivé... v důvěře v Ježíše Krista, Bůh je před i nade všemi věcmi světa. Sami nevíme nic, Ježíš Kristus ví vše a s jeho pomocí se nám brzy dostane útěchy...

(druhý dopis vévodkyni di Sessa)

Bůh je před i nade všemi věcmi světa i důvěra v Ježíše Krista, který je dokonalá jistota... Důvěřujte pouze v Ježíše Krista. Nešťastný ten, kdo se spoléhá na člověka, neboť od lidí bude pouze opuštěn, ať chce, nebo nechce. Ne však od Ježíše Krista, který je věrný a stálý. Všechno kromě dobrých skutků je pomíjivé.

(první dopis vévodkyni di Sessa)

CO PŘIPRAVUJEME A CO NÁS ČEKÁ...

Ztišení před svatostánkem každé pondělí

Každé pondělí po mši svaté v 18.00 je v brněnském kostele sv. Leopolda možnost na půlhodinky se zastavit a ztišit před svatostánkem a chvíli rozjímat o všem, co nosíme ve svých srdcích. Všichni jsou k setkání u svatostánku srdečně zváni!

Noc kostelů 2016 – 10. června

Tradiční akce, při které otevírají své brány tisíce kostelů a modliteben v celé republice. Kostely a kaple milosrdných bratří budou otevřeny v Brně, v Praze,

ve Valticích a otevřena bude i nemocniční kaple v Nemocnici Milosrdných bratří ve Vizovicích. Novinkou letos bude i otevření nemocniční kaple v NMB Brno sv. Richarda Pampuri.

Programy a další informace brzy naleznete na www.nockotelu.cz a na webu www.milosrdni.cz. Všichni jsou srdečně zváni!

Výročí slibů br. Edmund a br. Eberhard

7. května oslaví výročí složení řeholních slibů dva rakouští spolubratři, fr. Edmund Scherer padesáté a fr. Eberhard Kupferschmid šedesáté výročí od vstupu do řádu. Za tato léta Pánu poděkují se svými spolubratry, rodinami a přáteli v 11 hodin v klášterním kostele ve Vídni při mši svaté. Oběma bratřím děkujeme za příklad života hospitanty a vyprošujeme jim i nadále mnoho sil a vytrvalosti a požehnání od Pána na přimluvu Panny Marie, ochránkyně řádu.

Setkání ředitelů Čech a Slovenska

Spolupráce vedoucích pracovníků tak široké sítě zařízení, jakou provozuje náš řád, vyžaduje pečlivou komunikaci, aby vývoj byl jednotný a měl stejné směřování. Setkávání je nutné na všech úrovních provozů a naše zkušenost nám potvrzuje, že setkání nejsou důležitá jen v provozních záležitostech, ale především v záležitostech vztahových, neboť řád funguje na rodinném principu bratří a spolupracovníků... a rodina v první řadě vyžaduje setkávání a sdílení.

Jsme proto rádi, že letos budeme moci hostit druhé setkání ředitelů zařízení v České republice a na Slovensku. Jedná se o dvě na sobě nezávislé delegatury, obě jsou součástí Rakouské provincie. Co nás však spojuje je podobný jazyk a mentalita, historická zkušenost a stav našich společností, jejich problémy a potřeby.

10. května 2016 tak v Brně proběhne setkání ředitelů vizovické, bratislavské a brněnské nemocnice (brněnskou nemocnici řád sice neprovozuje, významně se ale podílí na chodu zařízení), zúčastní se ho však i zástupci jiných zařízení, jako je centrum pro bezdomovce v Bratislavě, anebo Domov sociálních služeb sv. Jana z Boha ve Spišském Podhradí, které pomáhá lidem s nepříznivým zdravotním stavem anebo postiženým odkázaným na pomoc druhých. Každé zařízení je jiné, řeší jiné starosti, i proto jsou

tato setkání velmi důležitá. O výsledcích setkání budeme informovat.

Kněžské svěcení br. Richarda Jombika

25. června v 10.00 v klášterním kostele milosrdných bratří v Bratislavě přijme br. Richard Jombík z rukou arcibiskupa bratislavského Stanislava Zvolenského kněžské svěcení. Br. Richard je konventuálním převorem tamního kláštera a nemocnice a v minulých letech studoval teologii v Salzburgu, minulý rok přijal jáhenské svěcení.

Do přípravy na svěcení přejeme mnoho odvahy a vytrvalosti, milosti a dary Ducha Svatého a ochranu Panny Marie!

S milosrdnými bratry do hor

Mladým mužům hledajícím své povolání v touze sloužit bližním skrze hospitalitu nabízíme výlet do Vysokých Tater s milosrdnými bratry. Čas trávený v horách a ztišení v přírodě jsou nejlepším nástrojem k rozeznání Božího volání... zvláště v Roce milosrdenství!

Kdy: 31. 9. až 4. 9. 2016

Kde: horská chata v srdci Vysokých Tater / **Pro koho:** pro mladé muže,

kteří se cítí být povoláni sloužit potřebným lidem a žít v komunitě

Program: duchovní program a rozhovory, vysokohorská turistika

Cena: 1000,- Kč (+ doprava)

Kde zjistit víc? Napište na email prevor@milosrdni.cz

Světové dny mládeže v Krakově

Milosrdní bratři stejně jako další řeholní společenství chtějí Světové dny mládeže v Krakově využít k intenzivní práci s mladými lidmi, kteří se učí přijímat zodpovědnost za sebe, své okolí, za církve a celý svět. Papež František nabádá, abychom během Roku milosrdenství zvlášť mysleli na ty, kteří potřebují naši pomoc a podporu a tento příklad Milosrdného Samaritána chceme ukázat i mladým lidem v Krakově v rámci programu, který připravujeme.

Tři dny před hlavním programem budete moci strávit s komunitou milosrdných bratří, kteří připravují program pro zájemce, kteří se už dnes hlásí z celého světa. Pokud by kdokoliv z ČR nebo Slovenska měl zájem účastnit se tohoto podprogramu, může nás kontaktovat na emailu prevor@milosrdni.cz, kde je možné získat více informací.

TIRÁŽ

Zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4x do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách řádu, o jeho historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno. Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři
(pro svoji vnitřní potřebu)

Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678

www.milosrdni.cz
sekretariat@milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319

Redakce:

Bc. Vít Pospíchal
Petr Vojtek
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

archiv OH

Tisk:

Didot, spol. s r.o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady, od času stráveného při jeho sestavování, korekce, grafické práce, nakonec tisk, „obálkování“ a hromadná korespondence.

Chceme však čtenářům poskytnout co nejvyšší kvalitu provedení, stejně jak je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat na konto:

1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme nesmírně vděční!

„Per corpus ad animam“

HOSPITALITA

Hospitalita je základní hodnotou práce našeho řádu. Ta je zakotvena a vyjádřena ve čtyřech základních principech, na kterých je práce postavena – kvalita, respekt, zodpovědnost a spiritualita. Tyto hodnoty napovídají, že pojem hospitalita znamená přijetí a péče o každého člověka bez rozdílu skrze křesťanskou lásku k bližnímu.

KVALITA

Kvalita je jedním ze základních předpokladů práce milosrdných bratří. Sám sv. Jan z Boha, zakladatel řádu, řekl svým spolupracovníkům a následovníkům: „Dělejte dobro a dělejte ho dobře!“ Princip kvality tedy značí práci špičkovou, profesionální a inovativní, celostní péči, uvědomění si nových potřeb, model jednoty se spolupracovníky, přívětivé prostředí našich zařízení či spolupráce s dalšími partnery.

RESPEKT

Princip respektu nabádá k projevení úcty k druhým a chápání lidského rozměru, vzájemnou zodpovědnost vůči bratřím a spolupracovníkům, pochopení a celostní vize, šíření sociální spravedlnosti, podpora občanských a lidských práv nebo zapojení příbuzných do péče o nemocné. Respekt též zdůrazňuje přijetí každého člověka bez rozdílu vyznání, pohlaví či společenského postavení kdekoli na světě.

ZODPOVĚDNOST

V základu působení řádu milosrdných bratří je odkaz jeho zakladatele sv. Jana z Boha, ten určil směr přístupu k nemocným a všem jinak potřebným. Nabádá nás k práci dle etických principů (bioetika, sociální etika a etika managementu), s vědomím potřeby ochrany životního prostředí a zdravé kulturní společnosti a jednoty v ní, udržitelnosti a obnovitelnosti, práva a spravedlivého rozdělení zdrojů.

SPIRITUALITA

Spiritualita vede k uvědomění si duchovního rozměru naší práce, ke snaze o přijetí bližního skrze křesťanskou lásku a v tomto projevení maximální úcty a respektu vůči víře a životu druhého. V tomto směru je v naší práci důležitá pastorační služba u nemocných a potřebných, evangelizace, nabídka duchovní péče i těm, kdo vyznávají jiná náboženství, ekumenismus. Heslo „Per corpus ad animam – Tělem k duši“ nám připomíná, že není možné léčit tělo člověka a opomíjet při tom jeho duchovní a duševní stránky.